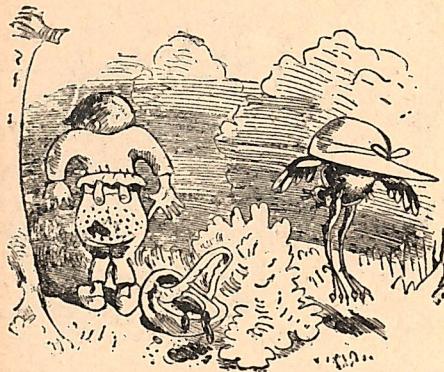

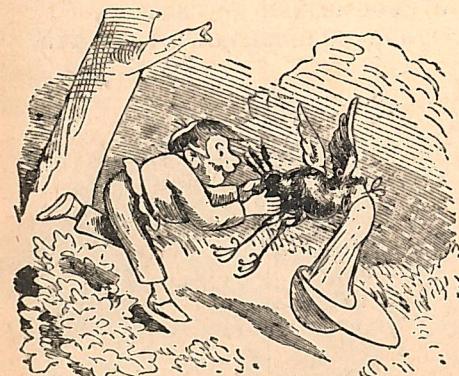
ДЕТСКА РАДОСТЬ

Тропчо го тогава стига,
и съсъ две ржце го дига,

па при баба си отиде
и повика я да види:

— Бабо, нося даръ богатъ,
гарванъ кротъкъ, чудноватъ!
Баба гали му перата,

Га-га кльвна ѹ ржката.
Бабата тревожно писна :

„Боже, звѣръ ме страшенъ стисна
Отгде, Тропчо, го донесе?

По-скоро да се обеси!“
Какво после съ Га-га стана —
за до пжть, деца, остана.

Ранъ-Босилекъ